

34. Forslag til Lov om Lærlingeforholdet. (Socialministeren). [A. Sp. 4971].

Fremsat i *Folketinget* $13/3$ (F. Sp. 3584). 1. Beh. $18-19/2$ (F. Sp. 5130 og 5193). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Harald Jensen [Form.] P. Andersen, Jønson, Gustav Pedersen [Skr.], Schrøder, Simonsen, J. C. A. Larsen, Jensen (Broby), Hans Jacob Sørensen, Elgaard, Pitzner, Lange, Bouet, Dahlgaard, Valdemar Nielsen). Beretning (B. Sp. 2625) afgiven $7/4$.

Lovforslaget er udarbejdet til Fyldestgørelse af Bestemmelsen i § 26 i Lov om Lærlingeforholdet af 6. Maj 1921 (se Aarborg for 1920—21 S. 197), hvorefter Forslag til Revision af Loven bliver at forelægge senest for den i Aaret 1924 sammentrædende ordentlige Rigsdag. Medens Ministeren for mange af Bestemmelsernes Vedkommende foreslaar bibeholdt de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 6. Maj 1921 i uforandret Skikkelse, frembyder Forslaget paa andre Omraader ikke uvæsentlige Forskelligheder fra den tidligere Lov. For det første er Bestemmelserne i §§ 7 og 8 i Loven af 1921 om Begrænsningen af Arbejdstiden og om et ugentligt Fridøgn ikke medtaget i nærværende Forslag, idet alle Bestemmelser om Arbejdstid, Lavalder m. m. for unge Mennesker under 18 Aar — uanset om de paagældende er Lærlinge eller ej — er samlet i det samtidig hermed forelagte Forslag til Lov angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde, se Nr. 51.

Dernæst adskiller Forslaget sig fra den nugældende Lov derved, at der er foreslaaet nogle særlige Regler for de til Arbejde i Handelsvirksomheder og til Kontorarbejde antagne Lærlinge. Siden Loven af 6. Maj 1921 traadte i Kraft den 1. Januar 1922, har det fra Handelsstandens Side meget indtrængende været hævdet, at Kravene i Lærlingeloven, der oprindeligt kun gjaldt for Industri og Haandværk, ikke er anvendelige i samme Grad paa Handelen, og at navnlig Uddannelsespligten for et stort Antal af de i Handelsvirksomheder beskæftigede unge Mennesker ikke kan opfyldes, hvilket nærmere er udviklet.

For at faa dette Spørgsmaal nærmere belyst nedsatte Socialministeriet i Sommeren 1924 et lille Udvalg med den Opgave at afgive Indstilling til Ministeriet med Hensyn til Lovens Revision, for saa vidt angaar Handelen. I sin Indstilling til Ministeriet udtalte Udvalget, der havde forhandlet med Repræsentanter for Principaler og Medhjælpere indenfor Handelen, at det er af den Formening, at Lærlingelovens Regler vedvarende i det store og hele bør være gældende for Handelen, bortset fra Bude og „Haandlangere“, der altid har